

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 maja 2016 roku (znak (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku M. P. ustalił wysokość i podjął wypłatę należnej emerytury od dnia 1 kwietnia 2016 r. tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek. W treści decyzji wskazano, że emerytura została ustalona zgodnie z art.26 ustawy emerytalnej, a do jej obliczenia przyjęto: kwotę składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 142.246,63 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 509.531,42 zł, średnie dalsze trwanie życia tj.245,40 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 2.656,87 zł [(142.246,63 zł + 509.531,42 zł):245,40].

(decyzja k.74-75 odwrót plik I akt ZUS)

W odwołaniu od powyższej decyzji M. P. wniósł o wypłacenie należnej mu emerytury za okres od 13 sierpnia 2014 r. do 31 marca 2016 r. Skarżący wskazał, że w lipcu 2014 r. złożył wniosek o emeryturę, a po jego rozpatrzeniu w dniu 4 września 2014 r. organ rentowy wydał decyzję mocą której odmówił mu prawa do emerytury. Po rozpatrzeniu odwołania wnioskodawcy od decyzji z dnia 4 września 2014 r. Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 21 grudnia 2015 r. zmienił decyzję i przyznał mu prawo do emerytury od dnia 13 sierpnia 2014 r. Na skutek wskazanego wyroku Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 10 marca 2016 r. przyznał wnioskodawcy emeryturę i jednocześnie zawiesił jej wypłatę z uwagi na kontynuowane przez niego zatrudnienie. W dniu 31 marca 2016 r. M. P. rozwiązał umowę o pracę, a w dniu 1 kwietnia 2016 r. na powyższą okoliczność przedstawił stosowne świadectwo pracy. Ubezpieczony zaznaczył, że z uwagi na sytuację rodzinną (choroba żony, uczące się dzieci) nie mógł wcześniej zrezygnować z zatrudnienia. Wskazał jednocześnie, iż w treści decyzji z dnia 5 maja 2016 r. wskazano, że decyzję wydano mu po rozpatrzeniu jego wniosku z dnia 1 kwietnia 2016 r. gdy tymczasem wniosek o emeryturę złożył on tylko raz tj. w lipcu 2014 r.

(odwołanie k.2-3)

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie. Wyjaśnił, że zaskarżoną decyzją organ rentowy ustalił wnioskodawcy wysokość emerytury i podjął jej wypłatę od 1 kwietnia 2016 r. tj. od miesiąca następującego po rozwiązaniu stosunku pracy i od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Decyzją z dnia 1 czerwca 2016 roku; znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku M. P. odmówił mu prawa do przeliczenia emerytury. W treści uzasadnienia organ rentowy wskazał, że zgodnie z art.183 ust.6 do ponownego ustalenia wysokości emerytury z tytułu podlegania ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym po dniu przyznania emerytury stosuje się jedynie art.108 tj. doliczenie składek. Stosownie zaś do treści art.53 ustawy emerytalnej wysokość emerytury podlega ponownemu ustaleniu w przypadku zgłoszenia wniosku o przeliczenie podstawy jej wymiaru, tylko w przypadku wskazania wynagrodzeń przypadających wyłącznie przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę. Zakład odmówił ponownego ustalenia wysokości emerytury ponieważ udokumentowane wynagrodzenia za lata 2014 – 2016 dotyczą lat, w których zostało ustalone ubezpieczonemu prawo do świadczenia oraz lat po jego przyznaniu.

(decyzja k.79 odwrót plik I akt ZUS)

W odwołaniu od powyższej decyzji M. P. wniósł o uwzględnienie mu przy wyliczaniu emerytury zarobków jakie osiągał w latach 2014 – 2015. Zdaniem ubezpieczonego przedstawił on zaświadczenie z zakładu (...), a ponadto za powyższy okres pracodawca odprowadził składki do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Zdaniem ubezpieczonego uwzględnienie powyższego okresu powinno skutkować zwiększeniem wysokości otrzymywanego przez niego świadczenia emerytalnego.

(odwołanie k.2-2 odwrót akt o sygn. VIII U 1350/16)

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

Podkreślił, że wysokość emerytury ubezpieczonego została ustalona na podstawie art.26 w związku z art.25 ustawy emerytalnej i tym samym przy jej obliczaniu uwzględniono kwotę składek zgromadzonych na indywidualnym koncie ubezpieczonego (do dnia 31 marca 2016 r.) w wysokości 142.246,63 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 509.531,42 zł, dalsze trwanie życia tj. 245,40 miesięcy. Nadto podał, że przepisy ustawy emerytalnej wykluczają możliwość innego przeliczenia należnego wnioskodawcy świadczenia niż zgodnie z art. 108 ust. 2 ustawy emerytalnej.

(odpowiedź na odwołanie k.3-3 odwrót akt o sygn. VIII U 1350/16)

Postanowieniem z dnia 4 sierpnia 2016 r. Sąd zarządził połączenie sprawy o sygnaturze akt VIII U 1350/16 ze sprawą o sygnaturze akt VIII U 1277/16 w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia oraz zarządził ich prowadzenie pod sygnaturą VIII U 1277/16.

(postanowienie k.6 akt o sygn. VIII U 1350/16)

Na rozprawie w dniu 16 listopada 2016 r. M. P. wniósł o wypłatę emerytury od dnia nabycia przez niego prawa do emerytury tj. od dnia 13 sierpnia 2014 r., a także wniósł o uwzględnieniu przy wyliczaniu należnej mu emerytury wynagrodzeń jakie osiągał w okresie od 2014 r. do końca zatrudnienia w zakładach (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością.

(oświadczenie wnioskodawcy min. 00:00:53 – 00:10:09 protokołu rozprawy z dnia 16 listopada 2016 r.)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony M. P. urodził się (...)

(okoliczność bezsporna)

Decyzją z dnia 4 września 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., po rozpoznaniu wniosku z dnia 22 lipca 2014 r. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury.

(decyzja k.21-21 odwrót plik I akt ZUS)

Po rozpoznaniu odwołania ubezpieczonego od decyzji z dnia 4 września 2014 r. Sąd Okręgowy w Łodzi wyrokiem z dnia 21 grudnia 2015 r. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał prawo do emerytury od dnia 13 sierpnia 2014 r.

(wyrok k.51 plik I akt ZUS)

Decyzją z dnia 10 marca 2016 r. (znak: ENS/15/053041190), wykonując wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi, Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał ubezpieczonemu emeryturę od dnia 13 sierpnia 2014 r. tj. od daty określonej w wyroku sądu. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że do wyliczenia wysokości emerytury przyjęto: kwotę składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 129.457,03 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 514.363,14 zł, średnie dalsze trwanie życia tj.256,40 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 2.511,00 zł $[(129.457,03 \text{ zł} + 514.363,14 \text{ zł}) : 256,40]$ – po waloryzacji z dnia 1 marca 2015 r. – 2.547,00 zł, a po waloryzacji z dnia 1 marca 2016 r. – 2.553,11 zł. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wypłata emerytury podlegała zawieszeniu z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia przez ubezpieczonego.

(decyzja k.65-66 plik I akt ZUS)

Decyzją z dnia 10 marca 2016 r. (znak: ENMS/15/053041190) wykonując wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi, Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał ubezpieczonemu emeryturę od dnia 13 sierpnia 2014 r. tj. od daty określonej w wyroku sądu.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wysokość emerytury została obliczona w następujący sposób:

- obliczona emerytura zgodnie z art.53 ustawy emerytalnej (przy przyjęciu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru o wartości 100,13% - wyliczonego z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia tj. lat 1981 – 2012, który po pomnożeniu przez 3.191,93 zł tj. kwotę bazową dał podstawę wymiaru w kwocie 3.196,08 zł), emerytura wyniosła 2.417,79 zł (przyjęto okresy składkowe w ilości 39 lat 9 miesięcy i 17 dni oraz okresy uzupełniające w ilości 1 roku 11 miesięcy i 18 dni);

- zgodnie z art.26 ustawy emerytalnej kwota skorygowanej składki zewidencjonowanej na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w kwocie 129.457,03 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego tj. 514.363,14 zł, średnie dalsze trwanie życia tj.256,40 miesięcy, a wyliczona kwota emerytury wyniosła 2.511,00 zł [(129.457,03 zł + 514.363,14 zł):256,40].

Organ rentowy wskazał, iż wobec osiągnięcia wieku uprawniającego do emerytury w 2014 r. wysokość emerytury od 13 sierpnia 2014 r. wyniosła 20 % emerytury obliczonej na podstawie art.53 ustawy emerytalnej tj. 483,56 zł oraz 80 % emerytury obliczonej na podstawie art.26 ustawy emerytalnej tj. 2.008,80 zł co dało łącznie 2.492,36 zł. Organ rentowy zaznaczył, że wypłata emerytury podlegała zawieszeniu z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia przez wnioskodawcę.

(decyzja k.67-68 odwrót plik I akt ZUS)

W dniu 1 kwietnia 2016 r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie i podjęcie wypłaty przyznanej mu emerytury. Z treści załączonego do wniosku świadectwa pracy z zakładu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wynikało, że ubezpieczony był jego pracownikiem w okresie od 1 sierpnia 1998 r. do 31 marca 2016 r.

(protokół k.69 – 69 odwrót, świadectwo pracy k.70-70 odwrót plik I akt ZUS)

Decyzją z dnia 5 maja 2016 r. (znak: ENMS/15/053041190), Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił ubezpieczonemu wysokość emerytury od dnia 1 kwietnia 2016 r. tj. od miesiąca, w którym ustały ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wysokość emerytury została obliczona w następujący sposób :

- obliczona emerytura zgodnie z art.53 ustawy emerytalnej (przy przyjęciu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru o wartości 100,13% - wyliczonego z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia tj. lat 1981 – 2012, który po pomnożeniu przez 3.191,93 zł tj. kwotę bazową dał podstawę wymiaru w kwocie 3.196,08 zł) wyniosła 2.512,91 zł (przyjęto okresy składkowe w ilości 39 lat 9 miesięcy i 17 dni oraz okresy uzupełniające w ilości 1 roku 11 miesięcy i 18 dni);

- zgodnie z art.26 ustawy emerytalnej kwota skorygowanej składki zewidencjonowanej na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w kwocie 142.463,63 zł , kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego tj. 509.531,42 zł, średnie dalsze trwanie życia tj.245,40 miesięcy, a wyliczona kwota emerytury wyniosła 2.656,87 zł [(142.463,63 zł + 509.531,42 zł) :245,40].

Organ rentowy wskazał, iż wobec osiągnięcia wieku uprawniającego do emerytury w 2014 r. wysokość emerytury od 13 sierpnia 2014 r. wyniosła 20 % emerytury obliczonej na podstawie art.53 ustawy emerytalnej tj. 505,24 zł oraz 80 % emerytury obliczonej na podstawie art.26 ustawy emerytalnej tj. 2.125,50 zł co dało łącznie 2.630,74 zł. Organ rentowy zaznaczył, że emerytura ustalona niniejszą decyzją podlegała zawieszeniu, gdyż świadczenie to jest świadczeniem mniej korzystnym.

(decyzja k.72-73 odwrót plik I akt ZUS)

Decyzją z dnia 5 maja 2016 r. (znak (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił ubezpieczonemu wysokość emerytury od dnia 1 kwietnia 2016 r. tj. od miesiąca w którym ustały ubezpieczenia emerytalne i rentowe. W

uzasadnieniu decyzji wskazano, że do wyliczenia wysokości emerytury przyjęto: kwotę składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 142.463,63 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 509.531,42 zł, średnie dalsze trwanie życia tj. 245,40 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 2.656,87 zł [(142.463,63 zł + 509.531,42 zł) : 245,40].

(decyzja k.74-75 odwrót plik I akt ZUS)

W dniu 27 maja 2016 r. ubezpieczony złożył wniosek o ponowne przeliczenie emerytury dołączając druk Rp-7 z zakładu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Po rozpatrzeniu powyższego wniosku decyzją dnia 1 czerwca 2016 roku (znak (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku odmówił mu prawa do przeliczenia emerytury. W treści uzasadnienia organ rentowy wskazał, że zgodnie z art.183 ust.6 do ponownego ustalenia wysokości emerytury z tytułu podlegania ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym po dniu przyznania emerytury stosuje się jedynie art.108 tj. doliczenie składek. Stosownie zaś do treści art.53 ustawy emerytalnej wysokość emerytury podlega ponownemu ustaleniu w przypadku zgłoszenia wniosku o przeliczenie podstawy jej wymiaru, tylko w przypadku wskazania wynagrodzeń przypadających wyłącznie przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę.

Zakład odmówił ponownego ustalenia wysokości emerytury ponieważ udokumentowane wynagrodzenia za lata 2014 – 2016 dotyczą lat, w których zostało ustalone wnioskodawcy prawo do świadczenia oraz lat po jego przyznaniu.

(protokół k.76-76 odwrót oraz decyzja k.79 odwrót plik I akt ZUS)

Powyższy stan faktyczny jest bezsporny między stronami. Istotne w sprawie okoliczności zostały ustalone na podstawie dowodów z dokumentów, których treści żadna ze stron nie kwestionowała.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania są niezasadne.

Zgonie z treścią art.100 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2016 roku, poz.887 ze zm.) prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa, z zastrzeżeniem ust.2

Natomiast stosownie do treści art.103 ust.1 i 2 ww. ustawy prawo do emerytur i rent ulega zawieszeniu lub świadczenia te ulegają zmniejszeniu na zasadach określonych w art.103a-106. Przepis ten nie ma zastosowania do emerytów, którzy osiągnęli wiek emerytalny o którym mowa w art.24 ust.1a i 1b oraz w art.27 ust. 2 i 3, z zastrzeżeniem art. 103a.

Art.103a ww. ustawy stanowi, iż prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. Przepis art.103a ww. ustawy zawsze rodzi skutek zawieszający prawo do emerytury (polegający na wstrzymaniu wypłaty świadczenia) w sytuacji kontynuowania przez ubezpieczonego zatrudnienia bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury ustalonym w decyzji organu rentowego, bez względu na to czy decyzja ta została wydana niezwłocznie po zgłoszeniu wniosku o prawo do emerytury, czy też w wykonaniu orzeczenia organu odwoławczego (sądu).

W judykaturze niejednokrotnie potwierdzano, że kontynuacja zatrudnienia - bez rozwiązania stosunku pracy - po dniu nabycia prawa do emerytury przesądza o zawieszeniu prawa do emerytury (np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 19.02.2004 r., II UK 274/03, Lex nr 125741; z dnia 12.02.2004 r., II UK 237/03 Lex nr 1615682). Podobnie w tej sprawie wypowiedział się Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 7.02.2006 r., SK 45/04 (OTK-A 2006, nr 2, poz. 15), podkreślając, że umożliwienie pobierania świadczeń emerytalnych bez przerwania działalności zawodowej u dotychczasowego pracodawcy wykracza poza konstytucyjny zakres prawa do zabezpieczenia społecznego po

osiągnięciu wieku emerytalnego (art.67 ust. 1 Konstytucji RP); jest to przywilej, który może podlegać ograniczeniom ze względu na prowadzenie przez państwo określonej polityki społecznej (np. w zakresie zapewnienia pełnego, produktywnego zatrudnienia).

W wyroku z 22.11.2006 r. (III UK 95/06, Legalis nr 177963) Sąd Najwyższy wskazał na konieczność odróżnienia nabycia prawa do świadczeń od uzyskania świadczeń wynikających z tego prawa. Podkreślił samodzielny charakter tych instytucji, jako regulowanych odrębnymi przepisami, mającymi różne znaczenie w obrocie prawnym. I tak o nabyciu prawa do świadczeń z ubezpieczenia społecznego stanowi art.100 ww. ustawy, przewidujący powstanie prawa do świadczeń z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa, natomiast o wypłacie - art.129 ust.1 ww. ustawy, nakazujący wypłacanie świadczenia od dnia powstania prawa, nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Wynika stąd, że istnienia prawa do świadczeń, wiążące się ze spełnieniem warunków jego nabycia, nie można utożsamiać z przyznaniem świadczenia.

W przedmiotowej sprawie ubezpieczony M. P. wniósł o zmianę decyzji organu rentowego z dnia 5 maja 2016 roku (znak: ENS/15/053041190) poprzez ustalenie daty wypłaty należnej mu emerytury od dnia 13 sierpnia 2014 r. tj. od dnia nabycia przez niego prawa do emerytury, a także wniósł o zmianę decyzji organu rentowego z dnia 1 czerwca 2016 roku (znak (...)) poprzez uwzględnienie przy wyliczaniu należnej mu emerytury wynagrodzeń jakie osiągał w okresie od 2014 r. do końca zatrudnienia w zakładach (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.

Ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o przyznanie mu emerytury w dniu 22 lipca 2014 r., a decyzją z dnia 4 września 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił mu tego prawa. Na skutek toczącego się przed Sądem Okręgowym w Łodzi postępowania odwoławczego (wyrok z dnia 21 grudnia 2015 r.), decyzja ta została zmieniona ubezpieczony uzyskał prawo do emerytury począwszy od dnia 13 sierpnia 2014 r.

Decyzją z dnia 10 marca 2016 r. (znak: ENS/15/053041190), wykonując wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi, Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał ubezpieczonemu emeryturę od dnia 13 sierpnia 2014 r. jednocześnie zawieszając ją z uwagi na kontynuowanie przez ubezpieczonego zatrudnienia. Podkreślić w tym miejscu należy, iż samo nabycie prawa do emerytury nie jest równoznaczne z jego wypłatą. Tym samym, aby możliwym była wypłata ubezpieczonemu należnej mu emerytury od dnia 13 sierpnia 2014 r., musiałby wykazać, że w dacie tej nie pozostawał w stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury. Taka sytuacja nie miała jednak miejsca, gdyż stosunek pracy wnioskodawcy z dotychczasowym pracodawcą ustał w dniu 31 marca 2016 r. Dopiero zatem po rozwiązaniu stosunku pracy i złożeniu przez ubezpieczonego stosownego wniosku (co miało miejsce w dniu 1 kwietnia 2016 r.), wypłata emerytury mogła zostać podjęta stosownie do treści art.129 ww. ustawy.

W odniesieniu zaś do możliwości przeliczenia należnego ubezpieczonemu świadczenia wskazać należy, iż kwestię przeliczenia emerytury przyznanej na podstawie art.26 ww. ustawy (wyliczona w myśl tego artykułu emerytura była korzystniejsza dla wnioskodawcy niż emerytura ustalona mu w myśl art.183) reguluje art. 108 ust.2 ustawy emerytalnej. Dyspozycja wskazanego artykułu pozwala na powiększenie kwoty emerytury o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury. Co jednak istotne wskazany artykuł nie mógł znaleźć zastosowania w stosunku do wnioskodawcy. Nie ulega bowiem wątpliwości, że po ustaniu stosunku pracy (co nastąpiło w dniu 31 marca 2016 r.) ubezpieczony nie uzyskiwał przychodów, które powodowałyby zwiększenie kwoty składek zewidencjonowanych na jego koncie ubezpieczeniowym. Co więcej kwoty wynagrodzeń o jakich zaliczenie wnosił M. P. zostały mu uwzględnione w decyzji z dnia 5 maja 2016 r., a więc realnie już wówczas zwiększyły kwotę należnego mu świadczenia. Wskazać także należy, że organ rentowy ustalając wnioskodawcy kwotę należnego mu świadczenia w myśl art.26 ww. ustawy musiał zastosować się do dyspozycji art.25 i uwzględnić przy obliczaniu emerytury zwaloryzowane składki zewidencjonowane na jego koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługiwała mu wypłata emerytury. Ponadto podkreślić należy, że analiza wydanych w stosunku do ubezpieczonego decyzji prowadzi do jednoznacznego wniosku, że o ile kwota zewidencjonowanych składek na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc od którego przyznano mu emeryturę (tj. na dzień 13 sierpnia 2014 r.)

wynosiła 129.457,03 zł (decyzja z dnia 10 marca 2016 r., znak (...)), o tyle kwota zewidencjonowanych składek na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc , od którego przysługiwała wypłata emerytury wyniosła 142.463,63 zł (decyzja z dnia 5 maja 2016 roku, znak (...)). Z całą zatem pewnością kwoty uzyskiwanych przez ubezpieczonego dochodów, o jakich zaliczenie wnosił zostały uwzględnione mu przez organ rentowy.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołania jako niezasadne.

(S.B.)